

Introducció per a usuaris sords o amb dificultats auditives

DARKMATTER de Cherish Menzo/Grip & Frascati Producties (Bèlgica/Països Baixos)

DARKMATTER és una actuació molt visual, i el moviment dels dos intèrprets, Cherish Menzo i Camilo Mejía Cortes, causa una impressió poderosa per si sol.

L'espectacle inclou diverses cançons, totes interpretades en directe en estil de rap/poesia parlada per Cherish i/o Camilo. Un fulletó de textos de cançons amb les lletres de totes les cançons estarà disponible al teatre (totes les cançons s'interpreten en anglès). La lletra transmet un missatge potent, i el llibret de text de la cançó també conté informació de context sobre les cançons, així que llegir-la amb antelació pot ser útil. La majoria de les cançons també presenten molta repetició, així que persones amb diferents graus de pèrdua auditiva que tenen habilitats de lectura labial podrien beneficiar-se'n perquè poden desxifrar algunes paraules; per exemple, cap al final de l'actuació quan la frase "Sense llar, sense ossos, descuidats, sense forma" continua durant diversos minuts.

La primera cançó és interpretada per Cherish uns cinc minuts després d'iniciar l'espectacle; Després d'això, hi ha un llarg període (uns 45 minuts) sense diàleg parlat, i després la resta de cançons flueixen una darrere l'altra. No hi ha diàleg a la representació més enllà de les cançons, però la coreografia va acompanyada d'un paisatge sonor amb música electrònica, sons mecànics i electrònics, i sons vocals intel·ligibles com el cant operístic. Algunes de les músiques inclouen molts tons molt greus, així que el públic pot sentir la vibració. La música i el so es combinen per crear una poderosa sensació de tensió, anticipació o pressentiment, de vegades transmetent la sensació de descobrir alguna cosa desconeguda, possiblement futurista.

L'actuació comença gairebé en silenci, amb un so similar al vent bufant o al brunzit de màquines llunyanes; aquest so continua durant els primers cinc minuts fins poc després que l'escenari s'enfosqui, després dels quals la música comença a augmentar en volum i complexitat, amb sons corals allargats i tons instrumentals inquietants. El paisatge sonor continua gairebé ininterromput durant tota la funció, amb només uns pocs moments de silenci relatiu que només es poden omplir pels sons de la respiració o rialles de Cherish i Camilo (les rialles s'amplifiquen i distorsionen electrònicament). En una escena poderosa, Camilo sembla cridar, però no surt cap so ni diàleg parlat durant el primer minut o dos, després dels quals comença a interpretar la cançó *Water Prayers*. L'espectacle acaba amb brunzits i brunzits mecànics que s'esvaeixen a la distància.